

Lov rettet — opfatter jeg blandt andet som et Udtryk for en Anerkendelse af det store og gode Arbejde, som Kommissionen har nedlagt i dette Lovforslag. Og jeg anser det, at det saaledes viser sig, at den lovgivende Magt ikke, naar den har et saadant stort Arbejde liggende for sig, smaalig hænger sig i Enkelthederne, for den bedste Opmuntring, som man kan give de trofaste Arbejdere paa det fælles Arbejde i deres fremtidige Virksomhed. Jeg tillader mig herved at anbefale Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—71 (se Tillæg C. Sp. 599)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af Solovens § 166.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3065. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 867.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Tekst sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 627)
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Anmeldelsespligt for Læger angaaende Ulykkestilfælde, der indtræffe i Landbrug og Skovbrug m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Denne Sags Behandling kan ikke finde Sted i Dag uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Under Behandlingen i det andet Ting er Lovforslaget undergaaet et Par enkelte Ændringer. Da det er trukket ud med Lovforslagets Vedtagelse, har jeg foreslaaet, at det først skulde træde i Kraft den 15. April 1906. Men i det andet Ting er der fremkommet Ønske om, at man skulde udstrække hele Foranstaltningen til et helt Aar, navnlig under Hensyn til Skovbruget. Jeg har imidlertid fundet det rigtigst at bibeholde den oprindelige Form for Forslaget, saavidt det var gør ligt, naar man skulde imødekomme Forslaget om at tage Vinterhalvaaret med for Skovbrugets Vedkommende, og det er ogsaa lykkedes mig at vinde det andet Tings Tilslutning hertil. Og jeg kan nu anbefale Forslaget i den her foreliggende Skikkelse til det høje Ting.

Thomas Larsen: Jeg finder kun Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af det foreliggende Forslag. Den Gang dette Forslag gik fra dette Ting op til Landstinget, havde jeg ikke tænkt mig, at det kom tilbage til os. Det er jo imidlertid sket, idet det nu atter foreligger til Behandling i dette Ting. Jeg skal kun derom sige dette, at den Ændring, som er sket oppe i det andet Ting, er den, at man ogsaa har taget Skovbruksarbejderne med ind til Undersøgelse for derved at opnaa at faa nogen Statistik frem for disse Arbejders Vedkommende. Man har da fastsat, at Ulykkestilfældene for Skovbrugets Vedkommende skulde undersøges i Tiden fra 15. April 1906 til 31. Marts 1907. I og for sig kan man jo ikke have noget særligt at indvende mod dette, at der ogsaa bliver tilvejebragt en Statistik for Skovbrugets Vedkommende, idet de Ulykkestilfælde, som kunne forventes for Skovbrugets Vedkommende, jo hovedsagentlig ville indtræffe om Vinteren, og det kan for saa vidt derfor være rigtigt at man, naar man nu en Gang har tilvejebragt en Lov angaaende dette Forhold, udstrækker den til at gælde til den 31. Marts næste Aar for Skovbrugets Vedkommende.